

အမှတ် (၆၃-B)၊ ၅ - လွှာ (A)၊ အင်ကြင်းလမ်း၊ သုဝဏ္ဏ၊
သင်္ဃန်းကျွန်းမြို့နယ် ၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဝဇ္ဇ နှဝဇ္ဇိၼာရက၊ ဝဇ္ဇ နှဝဇ္ဇိၼာရက

sarpaymahar@gmail.com
www.facebook.com/Ma.Har201507

ထုတ်ဝေခြင်း

ဒုတိယအကြိမ်

ဒီဇင်ဘာလ၊ ၂၀၂၂ ခုနှစ်

စောင်ရေ

၁၀၀၀

မျက်နှာဖုံးပန်းချီ

ကိုစန်း (ဝဠာကုဏ္ဍ ၂၁၄၄၂)

ထုတ်ဝေသူ

သိမ်သူစိုး (၀၁၂၈၅)

ပုံနှိပ်သူ

ဝင်းစိုင်းစိုင်း (နှင်းသင်းပုံနှိပ်တိုက်-၀၀၄၄၁) ဝဠာကုဏ္ဍ ၂၁၄၄၂

စာစစ်

တင်မိုးစိုင်း

စာအုပ်ချုပ်

ကိုတင်အေး Perfect (ဝဠာကုဏ္ဍ ၂၁၄၄၂)

ဖြန့်ချိရေး

မဟာစာပေ

ပုန်း - ဝဠာကုဏ္ဍ ၂၁၄၄၂ ၊ ဝဠာကုဏ္ဍ ၂၁၄၄၂

တန်ဖိုး

၃၅၀၀ ကျပ်

အကြည်တော်

လူပျိုအပျိုဖတ်စာ ၊ အကြည်တော်

ရန်ကုန်၊ မဟာစာပေ ၊ ၂၀၂၂

စာ ၁၂၇ ၊ ၂၀၁၅ × ၁၂၁၅ စင်တီ

(၂) လူပျိုအပျိုဖတ်စာ

အကြည်တော်

လူပျိုအပျို

၆၀၀၀၀

မ ဟာ စာ ပေ (စာ စဉ် - ၇၀၂)

မုဒိတာစကား

အမှန်ပြောရရင်တော့ ချစ်သူရည်းစားထားရင်း အိမ်ထောင်တွေ ဘာတွေပြုတဲ့အခါ၊ သိသင့်သိထိုက်တာလေးတွေ ကြိုသိထားနိုင်အောင် သတိပေး စာလေး ရေးချင်တာပါပဲ။

ဒါပေမဲ့ ဒီခေတ်မှာ ကိုယ့်ထက်တတ်နေကြတဲ့သူတွေ များနေတော့ ပြောရတာ ခပ်ခက်ခက်ပဲ။

ခုခေတ်တော့ လူကြည့်တော့ လက်တောက်လောက်လေး၊ လက်တောက်ကြည့်တော့ မုန့်လက်ဆောင်းဖတ်လောက်၊ အတွေ့အကြုံကျတော့ ဆရာကြီးဖြစ်နေသူလည်း ဒုနဲ့ဒေးပါပဲ။

ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နဲ့ ချစ်သူရည်းစားထားကြ၊ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နဲ့ လက်ထပ်ကြ၊ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နဲ့ပဲ အသည်းကွဲကြ၊ ကွဲကြ၊ ပြဲကြ။ အချစ်ကိစ္စနဲ့ မခံမရပ်နိုင်ကြတဲ့အခါ ဓားနဲ့ထိုးကြ၊ ကတ်ကြေးနဲ့ထိုးကြ။

ကိုယ့်ကျ ကလိတောင်ထိုးမယ့်သူ မရှိဘူး။

ကိုယ့်မှာ အပြောအဆို ခံနေရတာ။

“ဘာလဲ လူလောကကို သေးပေါက်ဖို့ပဲ ရောက်လာတာလား” တဲ့။

ကိုယ့်မှာလည်း သေးပေါက်ဖို့လောက် သတိရတာ။

ဒါပေမဲ့ မြင်ခဲ့ရ၊ ကြားခဲ့ရ၊ မှတ်သားခဲ့ရတာလေးတွေကို ဆောင်ရန် ရှောင်ရန်အနေနဲ့ အသိပေးချင်လို့ ဒီစာကို ရေးသားလိုက်ရပါတယ်။

အချစ်ကိစ္စ၊ အိမ်ထောင်မှုကိစ္စဆိုတာ လွယ်လှတာ မဟုတ်ပါဘူး။ သူစိမ်းနှစ်ယောက်က ဘဝတစ်ခုအဖြစ် ပေါင်းစည်းကြတာကိုး။ ဘယ်လောက်ပဲ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် နားလည်တယ်ပြောပြော သူစိမ်းတွေလေ။ ဘယ်လိုမှ အတွင်းကျကျ မသိနိုင်ဘူး။ တချို့က ဖြူချင်ယောင် ဆောင်ထားမယ်၊ အတွင်းမှာတော့ အမည်းတွေ။ တချို့ကလည်း မည်းတယ်ထင်ရပေမဲ့ အတွင်း စိတ်က အဖြူ။ ဒီလိုလူမျိုးတွေများတဲ့အခါ အချစ်ဆိုတာလည်း ပိုပြီး ပွေလီလာပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ငယ်ငယ်ကတော့ မိဘမသိအောင် ရည်းစားထားတဲ့ ခေတ်ဆိုတော့ သိပ်မရှုပ်ထွေးသေးဘူး။ အခုကျတော့

“ရည်းစားမသိအောင် ရည်းစားထားရတဲ့ခေတ်”

လူဦးရေပိုများလာတာနဲ့အမျှ အချစ်တွေလည်း ပိုမိုများပြားလာပါတယ်။ ပိုပြီးတော့လည်း ခန့်မှန်းရခက်လာပါတယ်။ ဒါ့အပြင် Facebook လို နေရာမျိုးကနေ အပြင်မှာ လူချင်းမတွေ့ဖူးဘဲ ချစ်သူတွေဖြစ်နေကြတာဆိုတော့ ပိုပြီး လိမ်ညာရတာ လွယ်ကူနေပါတယ်။

ဒါကြောင့်လဲ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ သိသမျှ မှတ်သားသမျှ အတော်များများကို မှတ်မိသလောက် ရည်းစားမရခင်နဲ့ အိမ်ထောင်မပြုခင် ဆင်ခြင်နိုင်အောင် တင်ဆက်လိုက်ရပါတယ်။

ကဲ...စလိုက်ကြရအောင်။

အမြဲတမ်း စစ်ပွဲစတင်တယ်။
အမြဲတမ်း လက်နက်ချတယ်။
အမြဲတမ်း စစ်ပြေငြိမ်းတယ်။
အမြဲတမ်း ချစ်ကြည်ရေးကတိတွေပေးတယ်။
အမြဲတမ်း စစ်ပွဲပြန်လည်စတင်တယ်။
အမြဲတမ်း လက်နက်ပြန်ချတယ်။
အမြဲတမ်း...
အမြဲတမ်း...
အမြဲတမ်း...

သမီးရည်းစားတွေပါ။
အချစ်စိတ်ဆိုတာ ကမ္ဘာဦးထဲက စတင်ခဲ့တဲ့
“ပကတိ မကောင်းမှု အသိဉာဏ်”

ဖန်ဆင်းရှင်က အာဒံနဲ့ဧဝကို ဖန်ဆင်းပြီး ဧဒင်ဥယျာဉ်ကြီးမှာထား၊
မနေနိုင် မထိုင်နိုင် ပန်းသီးစားရာက ဒီပြဿနာ စတော့တာပါပဲ။

အဲဒီကစပြီး အချစ်ဆိုတာ စတင်ဖြစ်တည်၊ နောက်တော့ အိမ်
ထောင်သည်ဘဝတွေ ဖြစ်လာတော့တာပါပဲ။

ကျွန်တော်သိသလောက်ပြောလိုက်ရင် အချစ်စိတ်ဆိုတာ မွေးဖွား

လိုက်ကတည်းက ခန္ဓာကိုယ်ရဲ့အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုလို တွယ်ကပ်ပါလာတာပါပဲ။

ငယ်စဉ်ကတော့ မိဘမောင်နှမတွေကို ချစ်တယ်။ အရွယ်ရောက်လာတော့ ဆန့်ကျင်ဖက်လိင်တွေကို ချစ်တယ်။ ကြီးတော့ ကိုယ့်မိသားစုကို ကိုယ်ပြန်ချစ်ကြတယ်။

ဆိုပါတော့... တရားဓမ္မလည်း ချစ်ချင်ချစ်သွားမှာပေါ့။

အချစ်စိတ်ဆိုတာ တည်ရှိမြဲရှိနေတာမို့ အရောင်မပြောင်းလဲပါဘူး။

ဒါပေမဲ့ ချစ်တဲ့သူတွေသာ အရောင်ပြောင်းလဲတတ်တာပါ။ ဘယ်လောက်အရောင်ပြောင်းနိုင်သလဲဆိုရင်

“ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အင်မတန်မှကို အကောင်းမြင်တတ်ပြီး အင်မတန်မှကို စိတ်ရှည်သည်းခံနိုင်တယ် ထင်နေသလား”

“ရည်းစားထားကြည့်ပါ”

အဲဒီတော့မှ ကိုယ် ဘယ်လောက်ထိ သဝန်ကြောင်ပြီ၊ ဘယ်လောက်အထိ ရန်လိုပြီ၊ ဘယ်လောက်ထိ စိတ်ပုပ် စိတ်ယုတ်များလဲဆိုတာ ပေါ်လာပါလိမ့်မယ်။

“ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်တောင် တွေးထင်မထားတဲ့ အတွင်းစိတ်အတော်များများ ထပ်ပြီးရှိနေသေးပါလား”

ဆိုတာ သိလာရပါလိမ့်မယ်။

ချစ်သူရည်းစားထားလိုက်လို့ ဘဝကြီးတစ်ခုလုံး ပြောင်းလဲပြီး ကောင်းသွားတဲ့သူတွေ အများကြီးပါ။ ချစ်သူရည်းစားထားမှ ဆိုးသွမ်းခဲ့သူတွေလည်း မရေမတွက်နိုင်အောင် ရှိပါသေးတယ်။

အချစ်စိတ်ဆိုတာ လူတွေကို မထင်မှတ်လောက်အောင် တွန်းရွှေ့နိုင်တဲ့ အရာမျိုးပါ။

ရည်းစားမထားဖူးသူဟာ ဆေးလိပ်မသောက်ဖူးသူလိုပါပဲ။ ခန္ဓာကိုယ်ရဲ့ လိုအပ်ချက်၊ ခံတွင်းချဉ်တတ်မှန်း မသိသေးလို့ပါ။ အကျိုးသက်ရောက်မှုကတော့ အတူတူပါပဲ။

ချစ်သူရည်းစားထားခြင်းဟာ ရံဖန်ရံခါ၌ ကျန်းမာရေးကို ဆိုးရွားစွာ ထိခိုက်ပျက်စီးစေနိုင်ပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့အားလုံးဟာ ကလေးဘဝကနေ ကျော်လွန်လာကြတာဆိုတော့ မေးခွန်းပေါင်းများစွာ ဖြေဖူးကြမှာပါ။ မေးခွန်းတွေမှာ အဖြေရှိပါတယ်။ ပိုပြီးထူးဆန်းတာက တူညီတဲ့အဖြေတွေပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

တူညီတဲ့အဖြေ မဟုတ်ရင်တော့ အဲဒီလူ မှားပြီဆိုတာ သေချာပါတယ်။

စာမေးပွဲတွေလည်း ဖြေခဲ့ဖူးပါတယ်။ စာသင်ခန်းထဲမှာ အယောက် ခုနစ်ဆယ်ရှိရင်တောင် တူညီတဲ့ မေးခွန်းကိုပဲ ပေးပါတယ်။ အားလုံးဟာ တူညီတဲ့အဖြေကိုပဲ ဖြေကြရပါတယ်။ အဲဒီထဲမှာမှ ကိုယ့်ရဲ့အဖြေက အများနဲ့ မတူဘူးဆိုရင် ကိုယ်မှားပြီဆိုတာ သေချာပါပြီ။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ တူညီတဲ့ မေးခွန်းမှာ တူညီတဲ့ အဖြေပဲ ထွက်ပါတယ်။

$$၂+၂ = ၄$$

ဒါကမှ ကိုယ်က (၃)ဖြစ်စေ၊ (၂)ဖြစ်စေ၊ (၁)ဖြစ်စေ၊ (၅)ဖြစ်စေ ဖြေလိုက်ရင် အဖြေက မှားပါပြီ။ ၂ နဲ့ ၂ ပေါင်းရင် ဘယ်လောက်ရသလဲ။

“အဖြေက (၃) ပါပဲ။”

“ဒါဟာ... ငြင်းမရတဲ့ အဖြေပါပဲ”

ဒါပေမယ့် မေးခွန်းကတူပြီး အဖြေမျိုးစုံလည်း ထွက်တယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒီအဖြေအားလုံးဟာ ဖြေဆိုသူအားလုံးရဲ့ အဖြေမှန် ဖြစ်နေတယ်ဆိုရင်ရော။

ဒါဟာ ဘယ်လိုမေးခွန်းမျိုးလဲ။ မေးခွန်းက လွယ်ပါတယ်။

“အချစ်ဆိုတာ ဘာလဲ”

မေးခွန်းက ရိုးရိုးကလေးပါပဲ။

ကဲ..ကိုယ်ကိုယ်တိုင်လဲ ဖြေကြည့်ကြပါဦး။

တချို့ကလည်း “အချစ်ဆိုတာ ရယူခြင်း” လို့ ဆိုကြတယ်။

တချို့ကလည်း “ပေးဆပ်ခြင်း”

တချို့ကလည်း “သိမ်မွေ့နူးညံ့သော”

တချို့ကလည်း “ခက်ထန်ကြမ်းတမ်းသော”

တချို့ကလည်း ...

“အဆိပ်”

“ရက်စက်တတ်ခြင်း”

“ဖောက်လွဲဖောက်ပြန်ကောင်”

“အင်အားတစ်ခု”

“ကျွန်ဖြစ်ခြင်း”

စသည် စသည်ဖြင့် မေးခွန်းတစ်ခုတည်းကို အဖြေမျိုးစုံ ထွက်နိုင်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒီအဖြေတိုင်းဟာ မှန်ပါတယ်။ ဘာကြောင့်လဲ။

“အချစ်ဆိုတာ ဗလာစာရွက်အဖြူတစ်ရွက်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ စာရွက်ပေါ်မှာ အဲဒီမေးခွန်းကို ဖြေလိုက်တဲ့ အဖြေတိုင်းဟာ ကိုယ်လိုချင်တဲ့ အချစ်ဖြစ်တဲ့အတွက် ဘာပဲရေးရေး မှန်ပါတယ်”

ပြောပြပါ့မယ်။

အချစ်ဆိုတာ ဘာမှရေးသားထားခြင်းမရှိတဲ့ အဖြူထည်ဗလာစာရွက်အလွတ်တစ်ရွက်ပါပဲ။ လူတိုင်းမှာ ကိုယ်စီရှိတဲ့ ဗလာစာရွက်အဖြူလေးပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ တစ်စုံတစ်ယောက်နဲ့ တွေ့တဲ့အခါ ကိုယ့်ရဲ့ဗလာစာရွက်ပေါ်မှာ ကိုယ်တိုင်စာကြောင်းလေး ချရေးလိုက်တော့တာပါပဲ။ အဲဒီချရေးလိုက်တဲ့ စာကြောင်းဟာ “အချစ်ဆိုတာ ဘာလဲ” မေးခွန်းရဲ့ အဖြေမှန်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ရယူပိုင်ဆိုင်လိုစိတ် ရှိတဲ့သူကတော့ “အချစ်ဟာ ရယူပိုင်ဆိုင်ခြင်း” လို့ ရေးပါလိမ့်မယ်။ ပေးဆပ်နေရသူအတွက်ကတော့ “ပေးဆပ်ခြင်း” ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ ဒါမှမဟုတ် “အချစ်ဆိုတာ ရောဂါ” လို့ရေးတဲ့သူတောင် ရှိကောင်း ရှိနိုင်ပါလိမ့်မယ်။

မှန်ပါတယ်။ ကိုယ်တွေ့ကြုံနေရတဲ့အရာဟာ ကိုယ့်ရဲ့အချစ်ပါပဲ။

အချစ်ဟာ သိမ်မွေ့ခြင်းလည်း ဖြစ်နိုင်သလို၊ ရန်ဖြစ်ခြင်းလည်း ဖြစ်နေ

လူပျိုအပျိုဖတ်စာ

နိုင်ပါတယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ အချစ်ဆိုတာ ကိုယ်လိုချင်နေတဲ့အရာနဲ့ ကိုယ်ကြုံတွေ့နေတဲ့အရာကို ဘာသာပြန်တတ်ကြတာကိုး။

အမှန်တော့ အချစ်ဆိုတာ အုတ်တစ်ချပ် သဲတစ်ပွင့်ဆိုရင် ကိုယ် ကိုယ်တိုင်လည်း ရင်ထဲ ဘုရားတည်ကိုးကွယ်ကြတာ။ ကိုယ်ကိုယ်တိုင်ပဲ အုတ် တံတိုင်းကာရံ၊ အတွင်းမှာ အကျဉ်းသားလို နေကြတာပါ။ ကိုယ်ကိုယ်တိုင်ပဲ လှေကားထစ်လုပ် အမြင့်ကို တက်လှမ်းကြတာပါ။ ကိုယ်ကိုယ်တိုင်ပဲ လက် ထဲမှာ ဆုပ်ကိုင်သူများကို ရန်ပြုသွေးထွက်သံယို ဖြစ်စေခဲ့တာပါ။

မှတ်ထားပါ။

အချစ်ဆိုတာ မွေးကတည်းက ပါလာတဲ့ ဗလာစာရွက် အဖြူတစ် ရွက် ဖြစ်ပါတယ်။ တစ်စုံတစ်ယောက်နဲ့ တွေ့တဲ့အခါ ကိုယ်လိုချင်တဲ့ အကြောင်းအရာကို အဲဒီဗလာစာရွက်ပေါ် ချရေးမိကြတော့တာပဲ။

ဘယ်သူကမှ ကိုယ့်ဗလာစာရွက်ပေါ် လာရေးသွားတာ မဟုတ်ပါ ဘူး။ ကိုယ်ကိုယ်တိုင်ပဲ ချရေးထားတာပါ။

ဒါကြောင့် အချစ်နဲ့ပတ်သက်ရင် မှတ်တမ်းကောင်းရေးနိုင်အောင် ကြိုးစားပါ။

ဪ... တချို့ဗလာစာရွက်တွေကျတော့လည်း ပြင်ရာဖျက်ရာ များသားကလား။

“အချစ်ဟာ ယဉ်ကျေးမှုမရှိဘူး”

“သူဟာ တံခါးမခေါက်ဘဲ ဝင်လာတတ်တယ်”

မှန်ပါတယ်။ အချစ်စိတ်ဆိုတာ ဘယ်လိုဝင် ဝင်လာမှန်း မသိပါဘူး။

ဒါ့အပြင် သူဟာ တိတ်တိတ်ကလေး ပြန်ထွက်သွားတဲ့အခါ ရှိသလို ဝုန်းဒိုင်း ကြပြီးမှ ပြန်ထွက်သွားတာမျိုးလည်း ရှိပါတယ်။

တချို့ကလည်း အသည်းကွဲပြီး ကျန်ရစ်ခဲ့သည်ပေါ့။

ထူးထူးဆန်းဆန်းပါပဲ။ အရင်ကတော့ အသည်းကွဲတဲ့ မိန်းကလေး ဆိုတာမျိုးက မစားနိုင် မသောက်နိုင်နဲ့ အခန်းထဲ ကျိတ်ငိုတတ်ကြပါတယ်။ ခုခေတ်ကလေးတွေက အသဲကွဲပြီဆို Facebook ပေါ် ခြေကန်တက်လာပြီး Single is the best ဆို သေချာပါပြီ။ မကြာခင်ကမှ ရည်းစားနဲ့ ကွဲသွားသူပါ။

တစ်စုံတစ်ယောက်ကို သတိရပြီး တနံနံ ခံစားနေရပြီဆိုရင် အသည်းကွဲ တာပါပဲ။ လူငယ်အတော်များများဟာ အသည်းကွဲပြီဆို ဘယ်လို နေထိုင်ရမှန်း မသိကြတော့ပါဘူး။

မိန်းကလေးတွေက ပိုတောင်ဆိုးပါတယ်။ မစားနိုင်၊ မသောက်နိုင်၊ အလှပြင်ဖို့ဝေးစွ၊ ခေါင်းတောင်မပြီးနိုင်တော့ဘဲ ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက်တွေ ဖြစ် သွားတတ်ပါတယ်။ “ဘဲပြတ်တော့ ဘတ်ပြကြီး” တွေ ဖြစ်သွားတော့တာပေါ့။

ဒါဟာ မှားယွင်းတဲ့ နေထိုင်နည်းပါ။ အသည်းခွဲခံရတဲ့ မိန်းကလေး

ဟာ ပိုပြီးလှပအောင် နေသင့်ပါတယ်။ ကိုယ်က ပိုပြီးလှပနေမှ

“လူယုတ်မာတွေ နောင်တရကြမှာပါ”

“မင်းကိုမရရင် သေချာပြန်ရဲ့” ပြောခဲ့တဲ့သူတိုင်း ကိုယ်နဲ့ပြတ်ပြီး မသေကြပါဘူး။ တကယ်သာ ကတိအတိုင်း သေကြမယ်ဆိုရင် နေ့စဉ် သတင်းစာတစ်စောင်လုံး ရည်းစားနဲ့ပြတ်သွားတဲ့ မသာတွေ အကြောင်းနဲ့တင် ပြည့်နှက်နေမှာပါ။

တချို့ကလည်း ရည်းစားနဲ့ပြတ်သွားတိုင်း တနံ့နံ့ ခံစားနေတတ်ကြပါတယ်။ စိတ်ထဲမှာလည်း

“တစ်နေ့နေ့ ငါ ပြန်လက်စားချေပြမယ်”

မှတ်ထားပါ။

လက်စားချေခြင်းဟာ ကိုယ်တစ်ချိန်က ရှုံးနိမ့်ဖူးကြောင်း ဝန်ခံခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ အသည်းကွဲသွားတဲ့အခါ ဝင်အောင်စားပါ။ ပိုပြီးလှပအောင် နေပါ။ လက်စားချေခြင်းဆိုတာထက်

“ရှင်ဘုရင်ကြွလာမှာမို့ သူတောင်းစား လမ်းဖယ်ပေးရတာပါ” လို့ တွေးပါ။

နောက်ပြီး ကိုယ့်ဘဝကို ကိုယ်တွေးပါ။

ကမ္ဘာမှာ လူသားပေါင်း သန်း(၇)ထောင်ကျော် ရှိပါတယ်။ နိုင်ငံပေါင်း (၂၁၀)ကျော် ရှိပါတယ်။ ဘယ်နေရာမဆို ကိုယ့်ကိုချစ်တဲ့သူ ထပ်ပြီး ရနိုင်ပါသေးတယ်။ ရွေးချယ်စရာလည်း အများကြီး ရှိနေပါသေးတယ်။ ဒါကိုမှ လူတစ်ယောက်တည်းအတွက် ငိုကြွေးနေရတာ တန်ရဲ့လား ပြန်စဉ်းစားကြည့်ပါ။

ဘဝတစ်လျှောက်လုံး ထပ်ပြီးချစ်စရာတွေ ကျန်နေပါသေးတယ်။ လာခြင်းကောင်းမယ့်သူတွေ အများကြီး ရှိနေပါသေးတယ်။ လာခြင်းကောင်းတဲ့သူ အများကြီးရှိနေပါသေးတယ်။ အသည်းကွဲလို့ ငိုရင်တောင် မှန်ကြည့်ငိုပါ။

“ငါငိုတာ မလှဘူးလို့သိရင် ချက်ချင်းရပ်ပြီး လှပအောင် အလှပြင်ပါ”

သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ အချိန်ယူပါ။ အမြင်တွေကို ပြောင်းလဲပစ်ပါ။ တခြားရှုထောင့်တစ်မျိုးက ပြန်သုံးသပ်ပါ။ ကိုယ့်ကို တန်ဖိုးထားတဲ့သူကို မေ့ပစ်ပါ။ ကိုယ့်ကို တန်ဖိုးထားတဲ့သူ ရောက်လာပါဦးမယ်ဆိုတာ သတိရပါ။

ရည်းစားအများကြီးထားဖို့ တိုက်တွန်းတာ မဟုတ်ပါဘူး။ အသည်း
ကွဲတဲ့အခါ သိသင့်တာကို ပြောပြတာပါ။

“အသည်းကွဲခြင်းသည် ရောဂါမဟုတ်၊ သို့သော် ကုစားရ၏”

“မစဉ်းစားရင် မစွဲလမ်း” ဆိုတဲ့စကားကို အသေအချာ မှတ်ထား
ပါ။

ကိုယ့်ကိုထားသွားသူရဲ့အကြောင်းကို အတတ်နိုင်ဆုံး မစဉ်းစားမိ
အောင်နေပါ။ လှပသည်ထက် လှပအောင် ပြင်ဆင်ပါ။

ကိုယ့်ကိုချန်ထားခဲ့သူ နောင်တရအောင် နေထိုင်ပါ။ ဒါဆို သင်ဟာ
အချစ်ရေးမှာ ကံကောင်းသူတစ်ယောက် ဖြစ်လာမှာ အသေအချာပါပဲ။

အမှန်တော့ အချစ်စိတ်ဆိုတာ လူတိုင်းနဲ့ သင့်တော်တဲ့ အရာတစ်ခုပါ။
အချစ်စိတ်ဟာ လူကို နုပျိုစေပါတယ်။ အသွေးအသားကို လတ်ဆတ်
စေတယ်။ အတွေးအခေါ်ကိုလည်း မြင့်တတ်စေနိုင်ပါတယ်။ အနည်းဆုံး ခင်ဗျား
တို့ဟာ ကဗျာတစ်ပုဒ်လောက် ရေးလိုက်ချင်တဲ့ ကဗျာဆရာလည်း ဖြစ်လာပါ
လိမ့်မယ်။

အချစ်စိတ်ဆိုတာ အကောင်းမြင်စိတ်က စတင်ပါတယ်။ မုန်းတီးနေ
သူကိုတောင် အကောင်းမြင်စိတ်ကလေးတစ်ချက် ဖြစ်သွားရင် ချစ်ခင်လို့
ရသွားတတ်ပါတယ်။

ဒါပေမဲ့ အဲဒီအကောင်းမြင်စိတ်မှာ ကပ် ပါလာတာ တစ်ခုကိုတော့
သတိမထားမိတတ်ကြပါဘူး။

“သံသယ”

ပထမတော့ ကိုယ့်ချစ်သူကို အကောင်းမြင်စိတ်နဲ့ ချစ်ခဲ့တယ်။
အနည်းငယ်ကြာလာတဲ့အခါ သံသယစိတ်က ပိုပြီးဖိစီးလာတတ်ပါတယ်။
သံသယက ‘သဝန်တို့မှု’ကို အားပေးအားမြှောက် ပြုလာပါတော့တယ်။

သဝန်တို့မှုက အရမ်းကိုအားကောင်းလာတဲ့အခါ အကောင်းမြင်
စိတ်ကို ဖုံးလွှမ်းသွားပါတော့တယ်။ ဒီအခါ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ရင်ထဲ အလိုလိုနေ
ရင်း အမုန်းစိတ်တွေ ပေါက်ဖွားလာခဲ့ပါတယ်။

ကမ္ဘာမှာ ဘာသာရေးကြောင့်၊ နယ်မြေကြောင့်၊ လူမျိုးကြောင့် စတဲ့ အကြောင်းပြချက် အမျိုးမျိုးနဲ့ အမုန်းပွားပြီး စစ်ပွဲတွေအမျိုးမျိုး ရှိခဲ့ဖူးပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီစစ်ပွဲတွေဟာ လူအချင်းချင်း ချစ်လို့ မုန်းကြတဲ့ အရေအတွက် ကို မမီသေးပါဘူး။

“သတိပေးပါရစေ”

“အချစ်ကို ယုံကြည်ပါ”

“မကိုးကွယ်ပါနဲ့”

အချစ်ဆိုတာ နတ်တွေလိုပါပဲ။ ကိုးကွယ်ပြီဆိုတာနဲ့ ရိုးရာကစပြီး ကိုင်တော့တာပါပဲ။

ယုံကြည်မှုတစ်ခုကသာ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ အချစ်ရေးကို ခိုင်ခံ့အောင် တည်ဆောက်ပေးနိုင်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။

အချစ်ရေးတစ်ခု ရေရှည်တည်ဆောက်မယ်ဆို ‘သံသယ’နဲ့ မဖြစ် နိုင်ပါဘူး။

“ယုံကြည်မှုရှိပါစေ”

“အများကြီး ချစ်ပါ”

“သံသယ နည်းပါစေ”

“သံသရာမှာ သံသယနဲ့ မဖြတ်သန်းချင်တဲ့အခါ ချစ်တယ်လို့ မပြောလိုက်မိဘူး”

သံသယစိတ်ဆိုတာ အဆိုးမြင်ဝါဒီလည်း ဖြစ်နိုင်တယ်။ အစက အကောင်းမြင်စိတ်နဲ့ကြည့်ပြီး ချစ်တယ်။ ကြာလာတဲ့အခါ သံသယစိတ်ကြောင့် အဆိုးမြင်ဝါဒီဖြစ်ပြီး မုန်းလာကြတယ်။

မုန်းလည်း မုန်းချင်နေပြီ။ ချစ်ခင်စိတ်နဲ့လည်း မပြတ်နိုင်တဲ့အခါ ကိုယ့်ချစ်သူ လူစစ်စစ်ကို ‘ကြက်သွန်နီ’တောင် ထင်ချင်လာတယ်။

“နင်နဲ့ငါတွေ့တိုင်း မျက်ရည်ကျနေရအောင် နင်က လူလား၊ ကြက်သွန်နီလား”

အမှန်တော့ ဟိုက လူပဲ။ ကိုယ်တိုင်ကိုက ကြက်သွန်နီစိုက်ခင်း စိုက်လိုက်တာပါ။ ဒါတော့ အားလုံးဟာ တစ်ခုခုကြောင့် အဆင်မပြေဘဲ စိတ်ကောက်ရာက စပါတယ်။ ပြီးတော့ သဝန်တိုလာပါတာတယ်။

ပြောပါရစေ။ စိတ်ကောက်တာနဲ့ သဝန်တိုတာ မတူပါဘူး။ စိတ် ကောက်တာက စိတ်ကိုပြန်ပြေစေနိုင်ပါသေးတယ်။ သဝန်တိုတာက တော်ရုံ နဲ့ မပျောက်နိုင်ပါဘူး။

မိန်းကလေးတွေရဲ့စိတ်ဟာ သူတို့ရဲ့ ဆံပင်တွေလိုပါပဲ။ ကောက် ချင်ကောက်၊ ဖြောင့်ချင်တဲ့အချိန်မှဖြောင့်၊ အမျိုးမျိုး ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ စိတ်

ကောက်ခြင်းဟာ မိန်းကလေးတွေရဲ့ မွေးရာပါဗီဇလို့တောင် ပြောလို့ရနိုင်ပါတယ်။

ယောက်ျားတွေကတော့ ဒီလိုမဟုတ်ပါဘူး။ ယောက်ျားလေးဖြစ်ပြီး စိတ်ကောက်တာ အင်မတန်ရှားပါတယ်။ အဲ...ကိုယ့်ချစ်သူနဲ့ ပတ်သက်ရင်တော့ သဝန်တိုစိတ်တော့ ရှိတတ်ကြပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ယောက်ျားလေးတွေရဲ့ သဝန်တိုစိတ်က မိန်းကလေးတွေကို မမီပါဘူး။

“မိန်းမတွေ သဝန်တိုတဲ့အခါ ယောက်ျားတွေ စိတ်တိုလာတတ်ကြပါတယ်”

ဒီမှာ သတိထားကြပါ။

စိတ်ဆိုးပြီးမုန်းတာနဲ့ သဝန်တိုပြီးမုန်းတာ မတူညီပါဘူး။

စိတ်ဆိုးပြီးမုန်းသွားတာ ဘာမှမဖြစ်နိုင်ပေမဲ့ သဝန်တိုပြီးမုန်းသွားရင် ပိုပြီး အန္တရာယ် ရှိလာနိုင်ပါတယ်။

သဝန်တိုပြီး မုန်းတဲ့အခါ ယောက်ျားဖြစ်ဖြစ်၊ မိန်းမဖြစ်ဖြစ် အသက်အန္တရာယ်အထိ ဖြစ်လာတာမျိုးတွေ ရှိနိုင်ပါတယ်။

ဒါကြောင့်လည်း ချစ်ခင်နေပါလျက်နဲ့ သဝန်တိုစိတ်နဲ့ အန္တရာယ်ပေးမိတာမျိုး ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။

သဝန်တိုစိတ်ဆိုတာ လူမှုရေးပြဿနာ တစ်ခုပါပဲ။

ကိုယ်ချစ်တဲ့သူက တခြားတစ်ယောက်ကို ပြန်ချစ်သွားတဲ့အခါ ကိုယ်ချစ်တဲ့သူက တခြားတစ်ယောက်ကို စိတ်ဝင်စားနေတဲ့အခါ၊ ယုတ်စွအဆုံး ကိုယ်ချစ်တဲ့သူက ခွေးကလေး၊ ကြောင်ကလေးတွေကို ပိုဂရုစိုက်နေတဲ့အခါ သဝန်တိုစိတ်က သူ့အလိုလို ဖြစ်လာတတ်ပါတယ်။

သဝန်တိုတဲ့သူက မိန်းကလေးပဲဆိုပြီး အထင်မသေးမိပါစေနဲ့၊ သူ့ဘာလုပ်နိုင်မှာလဲဆိုပြီး တွေးမနေပါနဲ့။ အဲဒီအချိန်မျိုးမှာ သူက ခင်ဗျားကို

“ပန်းလေးနဲ့ပဲ ပေါက်ပျံ့မယ်”

ဆိုရင်တောင် အဲဒီ သူ ခင်ဗျားကို ပေါက်မယ့်ပန်းမှာ ပန်းအိုးပါပါမှာ သေချာပါတယ်။

ဒါကြောင့် သဝန်တိုစိတ်နဲ့ ကိုယ်ချစ်တဲ့သူကို ကတ်ကြေးနဲ့ထိုး၊ ဓားနဲ့ထိုး စသည် ကျူးလွန်မှုတွေ ရှိလာပါတယ်။ အကယ်၍များ ခင်ဗျားတို့က အဲဒီလိုမှ အထိုးမခံချင်ရင်

“အပျိုကြီး၊ လူပျိုကြီးလုပ်ပါ”

လူပျိုအပျိုဖတ်စာ

“ဓားတို့ ကတ်ကြေးတိုနဲ့ ထိုးဖို့ မပြောနဲ့၊ ကလိတောင် ထိုးမယ့်
သူ မရှိပါဘူး”

အကြံပေးပါရစေ။

“ခွင့်လွှတ်နိုင်သလား”

“ခွင့်လွှတ်နိုင်ရင် မစွန့်လွှတ်ပါနဲ့”

“ခွင့်မလွှတ်နိုင်ရရင် စွန့်လွှတ်လိုက်ပါ”

“တကယ်ချစ်မိနေပြီ သေချာရင် မျှော်လင့်ချက် နည်းပါစေ”

စာရေးသူ ကိုယ်ရေးအကျဉ်း

အမည်ရင်းမှာ စောကြည်ဖြူ ဖြစ်ပြီး အဘ ဦးထွန်းနိုင်၊ အမိ ဒေါ်ညွန့်နွယ်တို့မှ မွေးဖွားသည်။ မွေးချင်း (၇)ယောက်အနက် (၆)ယောက် မြောက်သားဖြစ်ပြီး ၁၉၉၈ ခုနှစ်တွင် **ကိုကိုကြီး** ကလောင်အမည်ဖြင့် စာပေနယ်သို့ စတင်ဝင်ရောက်ခဲ့သည်။

၂၀၀၃ ခုနှစ်တွင် **အကြည်တော်** ကလောင်အမည်ဖြင့် လုံးချင်း ဝတ္ထုများ စတင်ရေးသားခဲ့သည်။ **ကဝေပျို၏နီဒါန်း**၊ **ဘီလူး**၊ **ကျောက်သင်ပုန်းတွေ မိုးထားတဲ့အိမ်**၊ **ရွှေမိုးသည်း**၊ **နတ်နေကိုင်း** မှစ၍ လုံးချင်းဝတ္ထုပေါင်း (၆၀)ကျော် ရေးသားထုတ်ဝေခဲ့သည်။

ရုပ်ရှင်ဝတ္ထုဇာတ်ညွှန်းအနေဖြင့် **ဘီလူး** ၊ **ကျောက်သင်ပုန်းတွေ မိုးထားတဲ့အိမ်** ၊ **ဟော့ရှော့ ၁/၂/၃** မှစ၍ ရုပ်ရှင်ဇာတ်ညွှန်းပေါင်း ၃၀ ကျော် ရေးသားခဲ့သည်။ **ဇော်က ကနေသည်** ဝတ္ထုဖြင့် ၂၀၀၉ ခုနှစ် မြန်မာ့ရုပ်ရှင်ထူးချွန်ဆု အကယ်ဒမီ (၂) ဆု ဆွတ်ခူးပေးနိုင်ခဲ့ပြီး ယခုထိတိုင်လဲ ဝတ္ထုများ၊ ဇာတ်ညွှန်းများ ရေးသားနေဆဲဖြစ်သည်။ ရန်ကုန်မြို့၊ ဒဂုံမြို့သစ် (တောင်ပိုင်း)တွင် မိသားစုနှင့်အတူ နေထိုင်လျက်ရှိသည်။
